

«КРУГЛИЙ СТИЛ» «МК»

ЗА ІНДУСТРІАЛЬНУ ТЕХНОЛОГІЮ

XXVI З'їзд КПРС поставив перед буряководами країни відповідальне завдання: довести середньорічне виробництво цукрових буряків до 100—103 мільйонів тонн, підвищити вихід цукру з кожного гектара посіву, впровадження індустріальної технології вирощування цукристих сприяє одержанню високих урожаїв без затрат ручної праці.

(Матеріали «круглого стола» читайте на 2-й стор.)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 25 лютого 1982 року № 24 (3064) Ціна 2 коп

У БРИГАДІ ДЕЛЕГАТА

Напруженими були торік лютий дні у бригаді слюсарів-складальників цеху № 3, яку очолює делегат XXVI з'їзду КПРС Галина Стрельченко.

Не спадає напруга у колективі і тепер. Бригада делегата успішно утримує першість у змаганні, усі 80 слюсарів щодня перевищують норми виробітку на 20—25 процентів.

Як і належить лідерам, вони зобов'язалися із п'ятимісячним завданням справитися до дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ.

С. МАЛЬОВАНІЙ,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводу радіоапаратів.

ВИСОТА ПІДКОРИТЬСЯ

По 11 кілограмів молока отримують сьогодні від кожної корови молоді доярки молочнотоварної ферми № 1 колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району Ніна Лубенець і Степанида Якубенко. Торік дівчата стали переможцями районного соціалістичного змагання. І хоча чотиритисячного рубежу вони не змогли подолати, га тепер впевнені — висота повинна їм підкоритися. Свої прагнення Лубенець і Якубенко підтверджують сумлінною працею, високими виробничими показниками.

В. МИЗІН.
Новоукраїнський район.

«ІНІЦІАТИВУ КАНІЖЦІВ ПІДТРИМУЄМО»,—

вирішили учні Тишківської середньої школи № 2 Добровеличківського району. І з ентузіазмом, покомсомольському взялися за роботу.

Не один рік у нашій десятирічці діє учнівська виробнича бригада. А минулого літа ми створили при ній кормодобувний загін. Він займається дослідженнями технології вирощування кормових буряків. На 25 гектарах землі, котру виділив нам місцевий колгосп імені Ульянова, школярі планують одержати не менше 7000 центнерів цінного корму. Під час п'ятої, трудової чверті на тваринницькій фермі господарства надійде 40 тонн різноманітних кормів, які заготовлять учні.

Піонери і жовтєнята займаються вирощуванням у школі і вдома кролів. Найближчим часом вони здадуть державі 300 пухнастих вуханів.

Хоч основна робота нашої учнівської виробничої припадає переважно на літо, нині ми теж часто буваємо в колгоспі, зокрема на тваринницьких фермах. Виступаємо з концертами, проводимо збори піонерських загонів. При потребі ніколи не відмовляємося допомогти старшим. Із задоволенням дозимо корми, доглядаємо тварин. Дивляться на нас дорослі і радіють — росе гідна трудова зміна батькам.

С. КУЛИНИЧ,
учень Тишківської середньої школи № 2.
Добровеличківський район.

З'їздам комсомолу
XIX XXIV
гідну зустріч!

Майстер свої справи

Третій рік працює токарем Устинівської райсільгосптехніки Василь ДЕМЕНЧУК. Комсомолец доскопало оволодів вибраним фахом, змінні норми виконує на 130—150 процентів. Хлопець не обмежується лише виробничою сферою діяльності. Він брав активну участь у створенні дискотеки в селі Березівці. До речі, ця дискотека нині найкраща в районі.

Фото В. ГРИБА.

ХЛОПЦІ працюють на заводі «Червона зірка» в першому механоскладальному цеху. Виробниче завдання січня колектив виконав на 183 проценти. Із значним випередженням працює й нині.

На перший погляд, комсомольсько-молодіжна бригада нічим не відрізняється від інших колективів, що працюють у цеху. Але варто придивитися до робочого ритму КМК, як стає зрозуміло, чому хлопці випереджують інших: усі рухи спокійні, точно

дивом розглядає поломалий різець, Василь миттю згадає свої перші кроки на шляху до майстерності. Гідійшов, поклав руку на плече товариша, заглянув в обличчя.

— Давай-но новий різець, — сказав. — Ось так треба...

Заточування різців — справа тонка. Цю роботу можуть виконувати в колективі хіба що сам бригадир та ще Іван Похил. Від того, як заточить різець, значною мірою залежить якість роботи. Треба,

рішили спочатку детально підготувати робочі місця, інструмент, ознайомитися з кресленнями. Це потім допомогло їм швидше й краще виконувати замовлення. А коли щодня підбивали підсумки роботи, виявилось, що вони давали півтори й більше норми.

— Так ми й рік закінчили достроково, — сказав задоволено Іван Похил.

— Звичайно, — погодився бригадир.

При цій розмові була присутня секретар цехової комсомольської організації Марія Патрикєй. «Молодці хлопці, — думала вона, — річку програму виконують достроково, це вже видно згроз. Але треба, щоб вони визначили дату, коли це буде зроблено». Заговорили якось про це у бригаді, а молоді робітники мало не в один голос:

— А ми вже визначили дату. Це День Радянської Конституції — 7 жовтня. На три місяці раніше строку виконаємо завдання.

І виконують. Уже сьогодні на трудовому календарі колективу чераень 1982 року. Вони працюють не тільки сумлінно, а й творчо прагнуть удосконалити виробничий процес. Якось до завідувача технічним бюро цеху Наталії Степанівни Бондаренко підійшов Василь Ленченко. В руках він тримав аркуш паперу з кресленнями.

— Ось на цій операції, — сказав, — ми, Наталіє Степанівно, зможемо, думаю, підвищити продуктивність праці на 20 процентів.

І простягнув креслення. Спільна праця, спільні інтереси настільки зблизили хлопців, що вони вже не уявляють себе один без одного. В такому мікрокліматі не може бути ні найменших порушень трудової дисципліни. Власне, це питання вже дазньо знято з порядку денного комсомольських зборів бригади. Тут вирішують інші питання, важливі, актуальні.

В. ДІМІН.
м. Кіровоград.

Літо

БУДНІ КОЛЕКТИВУ

на календарі

КМК, ОЧОЛЮВАНОВО
ВАСИЛЕМ ЛЕНЧЕНКОМ

розраховані, на виконання операції не втрачається жодної зайвої миті. Цього постійно навчає їх бригадир, котрий має високий кваліфікаційний розряд.

Ні сам Василь, ні його товариш Іван Похил, теж досвідчений робітник, не шкодують зусиль, щоб передати знання, досвід колегам, які і молодші від них віком, і стаж роботи мають значно менший. Василь не забув, як після служби в армії прийшов на «Червону зірку». Власне, до цього з металом справу він мав, навчаючись у технічному училищі, але самостійно працювати ще не доводилось. Допоміж йому Юрій Гарашенко, що знав усі верстати досконало. Ось і зараз, глянувши на розгублене обличчя молодшого товариша Миколи Назаренка, що з по-

щоб і цією операцією володіли всі. Почали вчити Миколу Назаренка, потім черга дійшла до Олександра Слободенюка, Михайла Миронченка.

Довести у бригаді взаємозамінність до ста процентів, здавати продукцію тільки з першого пред'язнення — такі завдання поставили перед собою члени комсомольсько-молодіжної рік тому. А коли цього досягли, то вирішили, що вони можуть підтримати почин комсомольської організації третього механоскладального цеху: «XIX з'їзду ВЛКСМ — дев'ятнадцять ударних декад!» Давши слово, стали працювати так, щоб додержати його.

Нині хлопці виготовляють шівки до кукурудзяної сіялки СУПН-В. Коли діставали це завдання, ви-

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

ОРИК окремі господарства області добилися високих урожаїв коренів. Серед комсомольсько-молодіжних механізованих ланок переможцями змагань стали ланка з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району (ланковий Василь Скорошній) та ланка з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району (ланковий Володимир Івасюк), які одержали відповідно по 393 і 345 центнерів буряків на кожному гектарі. Середній же врожай цукристих по області — 135 центнерів. Хвилює той факт, що 68 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок із 111 минулого року не справилися зі своїми соціалістичними зобов'язаннями.

Партія та уряд докладають максимум зусиль, щоб на вищий щабель піднести ефективність цукрозиробництва. Недавно в Києві відбулася республіканська нарада-семінар, на якій ішлося про виконання планів і соціалістичних зобов'язань по виробництву цукру в нинішньому і наступних роках п'ятирічки. Матеріали цієї наради нині жваво обговорюють у колективах.

Сьогодні за «круглим столом» «Молодого комунара» — молоді буряководи, які нинішнього року впровадять індустріальну технологію. Вони поведуть розмову про уроки минулорічного господарювання, поділяться планами на рік нинішній.

КОР.: Індустріальна технологія повсюди знаходить застосування в колгоспах і радгоспах. Уже в найближчі роки за новою технологією вирощуватимуть більшість сільськогосподарських культур. Тому хотілося б почути про те, що спонукало господарства взяти її на озброєння.

Янош БРИЧ, ланковий механізованої комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків колгоспу «Победа» Малевісиківського району:

Висловлюючись образно, держали сапи для наших жінок, котрі обробляють буряки, за недовгий час стало вдвоє довшим. Молоддю рільниці ланки не повноуються, навантаження на сапальники велике. Доводиться і пенсіонерів просити, аби допомогли колгоспіві. Я пам'ятаю, коли наша бригада вирощувала цукристи на 100—150 гектарах. Нині буряковий клин збільшився в чотири рази. Тож чи можливо обсапати десять гектарів буряків однієї колгоспниці? Саме життя змушує нас переходити до вирощування просяних без затрат ручної праці.

Валерій ЗАЧЕПА, ланковий механізованої комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені Горького Добровісиківського району:

Цифра, яку навіть Янош Янович, — десять гектарів на одну сапальницю, — вже давно хвилює наших односельчан. Якби жінки взяли вручну вирощувати буряки, то на кожну з них у середньому припаде б 36 гектарів!

Така ситуація склалася в багатьох господарствах нашого району. Тому законним є те, що наш район першим в області став вирощувати минулого року буряки за індустріальною технологією. Буряководи району опанували її на семінарах, нарадах, навчальних курсах у Москві, Києві, Кіровограді. Кілька раз організовували семінари й на базі господарств району, лекції ланковим, механізаторам чи-

тали спеціалісти Всесоюзного науково-дослідного інституту цукрових буряків.

КОР.: Серед учасників «круглого стола» «МК» не багато таких, які торік вирощували цукрові буряки за новою технологією, для деякого це був тільки експеримент на невеличкій ділянці. Валерій же зі своєю ланкою має великий досвід. Попросимо поділитися ним.

Валерій ЗАЧЕПА: Правильно кажуть, що на помилках учаться. Торік їх було чимало. Вони стануть для нас серйозним уроком. Про те, що вирощуватимемо буряки за новою технологією, наша ланка довідалася пе-

ЗА ІНДУСТРІАЛЬНУ ТЕХНОЛОГІЮ

ред новим роком, коли на полях уже давно було закінчено осінньо-польові роботи, та й ґрунтообробна техніка стояла на лінійці готовності. А технологія, як відомо, передбачає серйозне до себе ставлення ще з осені. Якщо не вніс відповідної кількості органічних і мінеральних добрив під зяблеву оранку, погано підготував ґрунт весною — це упущення дасться взнаки. Не так, як хотілося б, працювали ми й у весняні дні. Загналися із сібною. Агротехнічна служба слабо контролювала внесення гербіцидів, допускався розрив між внесенням і загортанням їх у ґрунт. Гербіциди господарство мало в достатку, та не завжди використовувало їх раціонально. Деякі поля доводилося пересівати, бо внесення надмірної кількості гербіцидів не залишило надій на сході.

Індустріальна технологія вимагає тонкого підходу, точного дотримання норм. Сім літрів гербіцидного розчину на один гектар — і ні кілограма менше чи більше.

Членам ланки, хоч вони й навчалися, опанували взимку ази нової справи, ще було важко зорієнтуватися, тому-то ми відчували нагальну потребу у підтримці агрономічної служби. Але з боку агронома колгоспу М. Бондаренка ми її не дістали.

Іван БРИЖАН, ланковий комсомольсько-молодіжної механізованої ланки колгоспу імені Карла Маркса Новоархангельського району:

Справді, знання треба мати міцні, і якщо вони примітивні, то доводиться за це розраховуватися і змарнованим часом, і коштами, витраченими на придбання техніки, добрив, гербіцидів. Наша ланка спробувала посіяти буряки за індустріальною технологією на невеличкій ділянці. Наче й дотримали всіх технологічних вимог під час сівби, та коли на інших площах, де сіяли по-старому, буряки зійшли, то ми ще довго чекали, коли ж наш невеличкий чорний шматочок зазеленіє надійними сходами. Порушили норми внесення в ґрунт гербіцидів.

Лідія КОЗАЧОК, агроном колгоспу імені Ульянова Світловодського району:

Про цю властивість гербіциду не слід забувати, адже він може зберігатися до шести місяців. У суспільному з нами колгоспі цьому не надали значення — і поплатилися. Не врахували, що в сівозміні ніяк не можна сіяти горіх

Валерій
ЗАЧЕПА

Я. Я. БРИЧ

Лідія
КОЗАЧОК

Борис
АНТОНЮК

Василь
ЖОРНОВИЙ

відразу після кукурудзи, яку вирощували за індустріальною технологією. Горіх згорів.

Басиль ЖОРНОВИЙ, ланковий механізованої комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу «Росія» Новоукраїнського району:

Наша ланка вирощувала цукрові буряки за індустріальною технологією, а машин спеціальних не вистачало. Назив сівалки ССТ-12С нема. Насоси часто виходять з ладу. Якщо він зіпсувався, то запасного не одержиш, бо їх обмаль, а ремонт забирає дорожчий час. Хімізисних комплексів одату

теж немає. Доводиться ж постійно мати справу з високотоксичними речовинами.

Лідія КОЗАЧОК: Спеціальна техніка для нової технології на порі, про це вже не перший рік дають проектні інститути.

Я. Я. БРИЧ: Треба ефективно використовувати наявну. Кілька років тому до нас у господарство надійшла спеціальна техніка для внесення гербіцидів, але вона не виконує своїх функцій, її застосовують зовсім з іншою метою.

Борис АНТОНЮК, ланковий комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу «Іскра» Олександрівського району:

Наявні пристрої і пристосування потребують удосконалення. Скажу так: чому б розпилювачі-форсунок не прилаштувати спереду агрегату? Торік нам воду для розчину доставляли з річки — вода з піском, з дрібним сміттям, і як її не проціджували — розпилювачі час від часу забивалися. І не завжди це можна помітити. Згодом ми стали брати чисту воду з башти, справи дещо поліпшилися.

Валерій ЗАЧЕПА:

При вирощуванні цукрових буряків усе важливе: і правильне дотримання агрономічних заходів, і наявність необхідної техніки, і організація праці, і чітко визначені стимули морального й матеріального заохочення... У виступах на республіканській нараді-семінарі підкреслювалось: нинішнє цукробурякове виробництво — тісно пов'язаний ланцюжок операцій — від перших агротехнічних прийомів по підготовці ґрунту до одержання цукру. Хотілося б сказати про одне із завершальних кілець цього ланцюжка — про організацію праці при зберіганні і вивезенні викопаних буряків. Минулого року в нашому колгоспі буряки транспортували постійно шість машин. Їх явно не вистачало. Корені залежували у полі, втрачали вагу, а про те, щоб застосувати поточковий і потоковий — переважний методи зберігання та пе-

ревезення цукрової сировини безпосередньо від комбайнів, без додаткового счищення, про що говорив на нараді-семінарі в Києві голова колгоспу «Зоря комунізму» сусіднього Новоархангельського району Герой Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфер, не могло бути і мови. Кілька раз допомагала нам райсільгосптехніка.

КОР.: з яким настроєм чекають молоді буряководи весни, чи все зробили, аби виконати взяті соціалістичні зобов'язання?

Я. Я. БРИЧ:

Зобов'язання нашої ланки — 290 центнерів цукрових буряків з гектара. Нелегко зважитися у новій справі на більше, але якщо минулого, посушливого літа ми отримали з кожного гектара по 248 центнерів, то нині поставили перед собою вищу мету. Хлопці хоч сьогодні готові вийти в поле: техніка стоїть на лінійці готовності, насіння — сорт «ялтусівський-30 однонасінний» — одержали, механізатори опанували нову технологію (щосуботи протягом зим з нами проводили заняття агроном З. П. Вовченко і голозний інженер колгоспу М. М. Логвин). З дня на день маємо одержати гербіциди. Зберігатимемо їх в старому, але придатному для цього складі. Цими днями будуватимемо позинні здати ще один типовий склад. Для нової технології ретельно готували лан іще з осені.

Валерій ЗАЧЕПА:

Восени на кожен гектар бурякового поля внесли по десять центнерів мінеральних добрив, за час весняно-польових робіт кількість поживи збільшило ще на шість центнерів. Поля наші зараз рівні: восени глибоко зорали площі, прокультивували, вирівняли. Навесні прагнутимо вчасно і високоякісно посіяти. Даємо слово одержати не менше трьохсот центнерів коренів з гектара.

Борис АНТОНЮК:

У нас сім механізованих ланок, три з них — комсомольсько-молодіжні. Ланки Арсена Івановича Швайки та Петра Жаботинського будуть нам гідними суперниками.

Василь ЖОРНОВИЙ:

Виростити високий урожай цукрових буряків — таке завдання ставлять перед собою всі буряководи. І треба рівнятися на передовиків буряковиробництва нашої області — Героя Соціалістичної Праці А. П. Горбенка з колгоспу імені Леніна Устинівського району, Василя Скорошного з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району та інших. Тому пропонує створити «Клуб-400», до якого зараховувати комсомольсько-молодіжні буряківничі ланки, що одержать по 400 й більше центнерів цукрових буряків з гектара. Соціалістичне змагання за право бути членами такого клубу, гадаю, сприятиме і високим результатам, і відповідальному ставленню до своїх обов'язків кожного молодого буряковеда.

Розмову за «круглим столом» затисав

В. БОНДАР.

ВІД РЕДАКЦІЇ: В розмові за «круглим столом» «Молодого комунара» ланкові комсомольсько-молодіжні механізовані ланки, які з нинішнього року вирощуватимуть буряки за індустріальною технологією, від імені всіх ланкових області підтримали пропозицію В. Жорнового про створення «Клубу-400». Редакція газети «Молодий комунар» виступатиме арбітром соціалістичного змагання між КМК області і систематично висвітлюватиме його хід на своїх сторінках. Членів «Клубу-400», який досягне найкращого результату за підсумками змагання, буде вручено спеціальний приз обкому комсомолу і редакції газети «Молодий комунар».

Народжено

творчою

співдружністю

Стійкий і беззастенливий спуск на воду найважчих суден гарантує спеціальний пристрій — компенсатор, запропонований молодим інженером Черноморського суднобудівного заводу Анатолієм Ревовим. Виготовлення новинки дали відмінні результати.

З ініціативи А. Рєва на заводі створено школу молодого винахідника. Анатолій Матусевич, Михайло Михайлов, Віталій Вереща та інші вчать тут творчо мислити, діляться досвідом. Торік вони запропонували понад 60 удосконалень на складанні суден і монтажі устаткування. На честь XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду ЛКСМУ вирішено вибрати десять пропозицій по поліпшенню технології, економії металу, енерго-ресурсів.

А. СІРШ,
кор. РАТАУ.

На вахті

братерства

З ініціативою розгорнути республіканське соціалістичне змагання під лозунгом «60-річчю утворення СРСР — 15 навчально-трудових вахт» серед навчальних закладів системи профтехосвіти виступили колектив Сумського МПТУ № 16. Учні зобов'язалися добре вчитися, виконувати план виробничої діяльності, брати активну участь у громадському житті колективу, гідно зустріти комсомольські з'їзди. Свій звіт учні представлять зaslуженому будівельникові УРСР, делегатові XXVI з'їзду КПРС, бригадирові тресту «Сумхімбуд» В. І. Підпенню. А звуковий лист про розвиток художньої самодіяльності буде надіслано в Київ землякові, народному артисту УРСР Анатолію Мокренку.

У ході вахти братерства, яку завершить поїздка переможців змагання в місто-герой, передбачено багато цікавих заходів. Це випуски стігасет, книжкові виставки, туристичні походи, театралізовані свята, дружби народів, спортивні ігри.

Держкомітет УРСР по професійно-технічній освіті схвалив ініціативу сумчан. Нині такі вахти проходять і в інших ПТУ республіки.

В. ВОРОНЕНКО,
кор. РАТАУ.

3 концертами

у Францію

Парижани зможуть по-знайомитися з мистецтвом молоді Запоріжжя. У Францію виїхали народні самодіяльні ансамблі «Ганцю і вокальний «Несенний серця». Обидва колективи Запорізького будинку культури профтехосвіти добре відомі в нашій країні і за рубежом. Програма нинішніх концертів складеться з пісень радянських композиторів, татів народів СРСР.

М. КЛИМЕНКО,
кор. РАТАУ.

СЛАВНІ ДІЛА МОНГОЛЬСЬКИХ РЕВСОМОЛЬЦІВ

УЛАН-БАТОР. (ТАРС). «Сьому п'ятиріччю — на сім місяців раніше строку» — під таким девізом серед молодих трудівників Монголії розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання і перевиконання планових завдань п'ятиріччя. Патрістичний рух монгольських ревосомольців очолює молодий Улан-Батор — найбільшого промислового центру республіки.

Постійно виступаючи ініціаторами багатьох трудових починань і робітничих ініціатив, спрямованих на підвищення якості і ефективності виробництва, вони вносять важливий вклад у здійснення економічної політики Монгольської народно-революційної партії. Досить сказати, що понад 1.200 юнаків і дівчат — передовиків виробництва тільки Робітничого району монгольської столиці за перший рік п'ятиріччя виконали норму двох і більше років. Тепер на промислових підприємствах і в господарських організаціях району успішно працюють близько 130 ударних молодіжних бригад, які показують зразки соціалістичної праці.

Багато славних справ на рахунок монгольських ревосомольців. Спорудження багатьох найважливіших народногосподарських об'єктів — промислових комплексів, держгоспів, цілих міст — зв'язане з іменами молодих передовиків. Тисячі молодих людей прийшли в останні роки на ударні будови за ревосомольськими путівками. Сотні молодих передовиків і ревосомольських бригад, які стали ударниками шостої монгольської п'ятирічки, нагороджені золотими медалями ЦК МРСМ «Передовий молодий робітник».

Успіхи монгольського ревосомольства у виробничій діяльності великою мірою визначаються повсюдним вивченням і широким впровадженням у практику передового досвіду та прогресивних методів праці радянських робітників. На випадок саме юнаки і дівчата країни виступили ініціаторами створення інтернаціональних бригад «Найрамдал—Дружба» на спільних монголо-радянських підприємствах і організаціях. Сьогодні в республіці їх налічується вже близько п'ятисот.

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРІЧКИ ТАРС

В'ЄНЬЯН. Російська, українська та білоруська мови звучали тут на вечорі лаоського студентства присвяченому 60-річчю утворення СРСР. Активну участь у ньому взяли студенти факультету російської мови педагогічного інституту Дон Док, який є колективним членом Товариства лаосько-радянської дружби. Вони виконали пісні, вірші і танці трьох радянських республік — РРФСР, УРСР і БРСР, розповіли про їх досягнення в різних галузях.

ХЕЛЬСІНКІ. Фінський молодіжний рух «За без'ядерну зону на Півночі Європи» активно виступає за перетворення цього регіону в зону, вільну від ядерної зброї. Про це заявив представник руху, секретар організації «Прихильники миру Фінляндії» Бер'є Маттсон.

Ми звернулися з закликом до молоді країни активізувати боротьбу за мир, роззброєння. Важливим вкладом у цю благородну справу було б зміцнення миру на європейській Півночі і створення в цьому районі нашого континенту зони, вільної від ядерної зброї, відзначив він.

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. Біля будинку, де проходить з'їзд соціал-демократичної партії Західного Берліна, відбулась демонстрація молоді. На транспарантах, які несли її учасники, було написано: «Ми вимагаємо негайного скасування ракетно-ядерних рішень НАТО!», «Покласти край розміщенню ядерної і хімічної зброї в Європі!».

У листівках, що їх розповсюджували демонстранти, відзначалась необхідність боротьби проти перетворення європейського континенту в арсенал ядерної і хімічної зброї Вашингтона, активних дій на захист політики розриву.

КРАЇНИ ДАЛЕКІ Й БЛИЗЬКІ

В ШУКАННІ СЛІДІВ СТАРОДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ

«Під потоками дощу монрі коні безпомічно ковзали в розгрізломому глинястому ґрунті. Схльостані погоничами, вони рванули з останніх сил. Обв'язана вірвовками кам'яна брила здригнулась і повільно поповзла вгору. Коли її підняли з дна ями, спалахнула блискавка, і всі побачили на землі фігуру крилатого бика з головою воїна. Землекопи-фелахи з мавнолішніх сіл жахаючись покидали лопати і розбіглись. Деякі, впавши на коліна, почали молитись». Так англійський археолог Остен Лейдарт описує розкопки одного з шедеврів стародавнього мистецтва в середині минулого століття.

Крилатого бика, що охороняв портали царського палацу три тисячі років тому, було знайдено на півночі Ірану. Однак йому не судилося зостатися на рідній землі. Спочатку на сиринському візку пам'ятник доставили до берега Тигру, а потім він опинився на берегах Темзи. В Лондоні старанні ілюстри занесли нове надходження в реєстри Британського музею, і скульптура стала одним з експонатів східного розділу.

Доля крилатого бика типова для багатьох пам'яток стародавньої Месопотамії, які виявлено в минулому іноземними експедиціями і які потім перекочували в музеї та приватні колекції Західної Європи і США. В Ірані, за свідченням місцевої преси, тепер недоли-

чуються 250 тисяч історичних реліквій. Серед них — різні скульптури, обеліски, барельєфи, стели, прикраси, предмети домашнього вжитку, величезна кількість глиняних табличок з клинописними текстами. Іранські власті шляхом двосторонніх «переговорів» і через ЮНЕСКО роблять зусилля для повернення цих реліквій.

Широкі археологічні дослідження проводяться на території Ірану нині. В них беруть участь місцеві й іноземні вчені. Раз на рік вони збираються в Багдаді, щоб обговорити результати робіт, обмінятися інформацією. Недавно тут відбувся черговий міжнародний симпозіум з питань відновлення пам'яток Вавилону та Ассирії, на якому було представлено 115 доповідей, записок і повідомлень. Жвавий інтерес учасників викликала доповідь радянського археолога Миколи Бадера. В ній було підбито деякі підсумки роботи радянської археологічної експедиції, która веде розкопки в 1969 року в районі Сінджара за 500 кілометрів на південний захід від Багдада.

Я попросив Минулу Бадера розповісти про роботу цієї експедиції.

— Всьому світові відомий виласк стародавнього Шумеру, Ассирії і Вавилону у виникненні людської цивілізації, — сказав він. — Ми детально вивчили кілька пам'яток, що належать до 8—5 тисячоліть до нашої ери. Одна з них — по-

селення, розкопане в півночі Ірану висотою 8 метрів. По ньому можна скласти приблизну картину життя людини тих часів. Усе поселення було оточене товстою стіною на кам'яному фундаменті. Виявлено рештки великих прямокутних будинків із численними кімнатами. Підлога і стіни в них були покриті гіпсом. У багатьох місцях рука майстра прикрасила їх малюваннями. В будинках знайдено знаряддя мистецтва і землеробства, зокрема жнивирівні ножі. В основному вони виготовлені з обсидіану — вулканічного скла, привезеного з півночі. Разом з кам'яними знаряддями тоді стали по'лятися й перші предмети з міді. На місці стародавнього поселення знайдено посуд з гіпсу, глиняні статуєтки, велику кількість жіночих прикрас із лазуриту, напівкоштовних каменів, чудового відшліфовані намісто і підвіски з мармуру. Завдяки проведенню розкопок є можливість широко вивчити історію і культуру Північної Месопотамії на світанку цивілізації.

Предмети, знайдені експедицією, після реставрації поповнили колекції іранських музеїв. Радянські вчені узагальнюють результати розкопок і працюють над підготовкою до видання наукових праць.

Ю. ЗІНІН,
власкор АПН.

Багдад.

Загін небайдужих

Піонер не повинен бути байдужим до всього, що його оточує — такого висновку дійшли хлопчики і дівчатка загону імені Олександра Матросова середньої школи № 6 м. Кіровограда. Відтак і виник тут «Союз небайдужих». Чим він займається, які його права, обов'язки? Члени «Союзу» — Олена Кураксіна, Сашко Папушов, Віта Ермак, Іра Немеровська — завжди в усьому перші: допомогти однокласникам у навчанні, відвідати хворого товариша, пояснити йому пропущений новий навчальний ма-

До 60-річчя з дня народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

теріал. А роїди «Твій зовнішній вигляд», «Про що розповідає портфель» ніяк не обходяться без членів «Союзу».

— У шостому «В» взагалі немає байдужих і пасивних, — розповідає старша піонервожата десятирічки Світлана Володимирівна Ткач.

Якось піонери взнали, що у мікрорайоні школи по вулиці Дзержинського живуть дві самотні жінки М. Є. Лебедева та О. П. Соколовська. Тоді і вирішили шестикласники по-стійно допомагати їм. Наталка Неделкова і Сергій Долматов стали не тільки помічниками стареньким, а й їхніми добрими, щирими друзями.

Коли жителі обласного центру бачать у центрі міста хлопчиків і дівчаток із зеленими пов'язками на рукавах, то вони вже знають — це «зелені патрулі». А от не всі знають що це учні 6 «В» класу шостої десятирічки. Кожне молоде деревце, кущ, квітка тут під зірким безрежливим піонерським оком.

Новий навчальний день у загоні імені О. Матросова — то подія. По-своєму цікава, по-своєму пам'ятна. А ще коли у класі зібрані такі енергійні, не байдужі до всього оточуючого учні, радість від пізнаного і побаченого — подвійна.

І. ГОЛОВКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

На знімках: урок праці для учнів 6 «Г» класу середньої школи № 6 м. Кіровограда — один з найулюбленіших. Хлопчики з інтересом освоюють столярну справу, дівчатка вчать шити, в'язати, готувати їжу тощо. Для цього в десятирічці є всі можливості: прекрасно обладнані сучасні майстерні, класи, кабінети. Пройде час, і хто знає, можливо професії, азами яких нині оволодівають школярі, стануть головними в їхньому майбутньому житті.

Фото В. ГРИБА.

ДО СВІТЛА РІДНИХ ІМЕН

ЗАКІНЧИВСЯ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

Курсанти Новоукраїнського філіалу Кіровоградської автошколи ДТСААФ зустрілися з колишнім командиром мінерного взводу партизанського з'єднання С. А. Ковпака О. Є. Лукашенком. Ветеран розповів юнакам про знаменитий рейд партизанських месників, згадав, зокрема, про вазовий бій, що їх вели партизани на території Польщі. Йшла розмова про підготовку молоді до служби у Збройних Силах СРСР. Олександр Євграфович радив юнакам гартувати себе духовно й фізично, набувати технічних знань.

П. МАТЮШИН,
інструктор Новоукраїнського райкомундТСААФ.

У Марто-Іванівській середній школі Олександрійського району великого значення надають пропаганді професії офіцера Радянської Армії. На уроках мужності колишні фронтовики розповідають учням про ролі військ Збройних Сил СРСР Осі і в дні місячника оборонно-масової роботи вчителі початкової війсь-

кової підготовки М. П. Біляев провів бесіду на тему «Офіцер — професія героїчна». Учні зустрілися з людьми, котрі знали їхнього земляка, командира прикордонної застави Г. І. Самохвалова.

Відбулися змагання з військово-прикладних видів спорту, в яких узяли участь понад 150 школярів.

Л. САВІН,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Піонери і комсомольці нашої школи оформили стенд бойової слави. Тут розміщено матеріали про подвиги воїнів 96-ї гірської стрілецької дивізії полковника І. М. Шепетова, про життя і діяльність Героя Радянського Союзу Г. Микієва.

Цікаво пройшли уроки мужності і чистоті конференції за матеріалами, що розповідають про спартакіади Красної гірки.

Т. ВАРЕЦЬКА,
директор Голованівської СШ № 2.

ГПО НА МАРШІ

1 березня 1972 року введено в дію новий Все-союзний фізкультурний комплекс «Готовий до праці та оборони СРСР», розроблений Комітетом по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР разом з ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Отже, не-вдовзі ювілей — 10-річчя.

Нині в багатьох колективах фізкультури прагнуть відзначити цю дату масовими стартами, під час яких юнаки і дівчата складають нормативи фізкультурного комплексу, проходять перепідготовку в спеціальних секціях. У Кіровоградському машинобудівному технікумі, колгоспі імені Шевченка Ульянівського району, на спортивних базках Світловодського заводу чистих металів, у Соснівській середній школі Кіровоградського району, наприклад, практично немає такого дня, щоб не працювали групи ГПО, щоб значківці не тренувалися, аби скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки. Вчитель фізкультури Соснівської СШ В. А. Нечипуренко створив спеціальну секцію багатоборства ГПО, в якій майже всі розрядники, а він, їхній ватажок, — кандидат у майстри спорту, багаторазовий призер першостей обласної ради ДСТ «Колос».

Правильно зорієнтовані на машинобудівному технікумі. Тут кожен першокурсник отримує спеціальну картку. На початку навчального року перевіряють рівень його фізичної підготовки, а потім складають для нього програму дальшого вдосконалення в стрілецькому тирі, на бігових доріжках стадіону, на перекладні тощо.

І все ж на місця з введенням у дію нового фізкультурного комплексу допускають чимало прорахунків. Часом деякі юнаки і дівчата, визначившись на стометрівці, вогневому рубежі, у підтягуванні на перекладні і віджиманні на гімнастичній лаві, вважають, що вони вже значківці ГПО. І це трапляється там, де не пропагують нормативи комплексу. Наприклад, для здобуття права на золотий значок вісімнадцятирічним необхідно виконати не менше семи нормативів на рівні вимог, установлених для золотого значка. Крім цього, майбутні значківці повинні скласти залік по темах: «Фізкультура і спорт в СРСР», «Особиста і громадська гігієна», «Цивільна оборона».

Значківці, який виступає у віковій групі «Сила і мужність», складає іспит на отримання технічної спеціальності — моториста, шофера-дизеліста, тракториста, екскаваторника, мотоцикліста, водія скутера, моточовна, глісера. Дтсаафівські організації пропонують юнакам і дівчатам набути професій радіооператора, радіомеханіка. Дівчатам треба бути сандружинницями. На жаль, комісії ГПО нерідко теж забувають про ці вимоги і без сумнівів зоджуються з фізорганами, ін-

норматив, і вимога

структурами по спорту, які подають списки значківців. Ще прикріше, коли хтось із молодих не склав одного з обов'язкових нормативів, а йому вже приготували значок — це в той час, як він не був у тирі, не проплив певної дистанції у плавальному басейні. Найбільша проблема з плаванням — ултійку, поки організують молоді на складання заліку у відкритій воді, поки намітає строки стартів, то вже й температура води не та. І ось уже рапортують про сповану цифру. Тож значківцем стає той, хто не вміє плавати й стріляти з дрібнокаліберної гвинтівки. В цьому можна було переконатися навіть тоді, коли юнаки виходили на старті обласних змагань з багатоборства ГПО.

Тому й сьогодні актуально — вести ділову пропаганду фізкультури і спорту, нормативів і вимог комплексу ГПО. І не менш важливо в роботі комсомольських і фізкультурних активістів — узяти під свій контроль будівництво нових та експлуатацію наявних спортивних баз, де молоді складатиме нормативи ГПО. Тільки при розв'язанні цих проблем можна робити крок вперед на фінішній прямій — готуватися до стартів, складати нормативи, вести перепідготовку значківців, тобто постійно й цілеспрямовано дбати про фізичне виховання юнаків і дівчат. Адже новий фізкультурний комплекс ГПО є програмною і нормативною основою радянської системи фізичного виховання, і він має своєю метою сприяти формуванню морального, духовного обличчя радянських людей, їхньому всебічному гармонійному розвитку. Став ти значківцем ГПО — значить готовий до творчої праці, до захисту Батьківщини. Ось чому партія та уряд надають комплексі ГПО державного значення.

СТАРТ

III СПОРТИВНІ ІГРИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

УСТРЕМЛІННЯ ДО КРАСИ

У суботу в ДЮСШ облспорткомітету почалися змагання із спортивної гімнастики за програмою III спортивних ігор молоді України. У них беруть участь збірні команди спортивних товариств і відомств республіки. У складі цих колективів є й представники Кіровоградщини: за «Авангард» виступає Сергій Донець, за «Буревісник» — Наталя Азімова, Світлана Осадча та Людмила Бутенко; команди «Колоса» повністю укомплектовані кіровоградцями. Перед фінальними поєдинками, які почалися вчора вранці, турнірну таблицю очолювали «Авангард», «Динамо» і «Спартак», а «Колос» — на останньому, дев'ятому місці. На заключному етапі гімнастичного турніру виступають наші земляки Ірина Халіна, Людмила Бутенко, Наталя Азімова, Віталій Арсенів та Сергій Донець.

На знімку: один із лідерів колективу кіровоградців Сергій АРСЕНІВ у полі своїх суперників. Фото В. ГРИБА.

ВІД МАСОВОСТІ — ДО МАЙСТЕРНОСТІ

Запрошує «Дельфін»

СПРАВЖНІМ центром фізкультурно-оздоровчої роботи серед населення, і особливо дітей, називають в Олександрії плавальний басейн «Дельфін» вул. Героїв Бандурицьких. О шостій ранку, коли місто тільки прокидається, басейн відчиняє двері для любителів плавання.

Першими приходять сюди робітники і службовці підприємств, вони дістають тут добрий заряд бадьорості на цілий день. Потім дорослих змінюють вихованці шкіл та учні середніх спеціальних навчальних закладів.

Удень господарі басейну стає дитячо-юнацька спортивна школа. В ній 52 групи, їх відвідують 600 учнів загальноосвітніх шкіл. Спочатку дітей навчають плавання з збонементами, а далі найбільш здібних зараховують у спеціальні групи, де вони плавають удосконалюють свою спортивну майстерність.

Ось так у басейні на практиці здійснюється головний принцип нашого фізкультурного руху, впровадження у формулу «Від масовості — до майстерності». В групах удосконалення спортивної майстерності впродовж небагато юних плавців.

У ДЮСШ мене познайомили з Юрієм Гавриленком, восьмикласником середньої школи № 5 м. Олександрії, який тренується під керівництвом Ю. М. Нагорного. Коли прийшов у басейн, він не вміє плавати. 1979 року вперше брав участь у спартакіаді і поїс тоді друге місце в плаванні на 100 метрів вільним стилем. Нині Юрій Гавриленко — кандидат у майстри спорту, член збірної команди центральної ради товариства «Авангард». Торік

у розіграші кубка України Юрій завоював срібну медаль у плаванні брасом на дистанції 200 метрів, а зовсім недавно він брав участь у молодіжній першості країни, де зіборов четверте місце на дистанції 100 метрів брасом.

З Юрієм намагається порівнятися його товариш по команді, його ровесник Сергій Ненько. Він теж член збірної команди центральної ради товариства «Авангард». Під час розіграшу кубка України був четвертим на дистанції 400 і 1500 метрів вільним стилем, а на першості країни вийшов у десятку кращих.

Неодноразовими чемпіонами області і призерами центральної ради товариства «Авангард» були і є вихованці Олександрійської ДЮСШ Олена Дроб'язко, Юра Цимбалюк, Володя Гетьман, Іра Шелестна, Света Тагла.

А ввечері, після закінчення робочого дня, басейн знову віддають у розпорядження шахтарів, машинобудівників, транспортників.

Активними відвідувачами басейну є електрослюсар шахти «Світлопільська» Віталій Лебедєв, комсорг цієї ж шахти Володимир Григораш, слюсар-інструментальник Андрій Сорокануд, прохідник Анатолій Кудшов, екскаваторник Павло Олександрів, гірничий робітник Володимир Тесленко та багато інших.

Ось що розповідає голова Олександрійської міської ради товариства «Авангард» В. К. Хазан:

— Басейн завантажений із шостої ранку по десяту вечора. Крім 52 груп дитячо-юнацької спортивної школи, плаванням тут займається ще 120 груп. Це — групи «Здоров'я» і загальної фізичної підготовки — для трудящих

міста, колективів фізкультури, жінок, середніх спеціальних навчальних закладів. Не рахуючи шестисот вихованців ДЮСШ, це ще 1740 чоловік. Для них відведено половину робочого часу басейну. Така наша конкретна відповідь на постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше піднесення масовості фізичної культури і спорту».

Але із зростанням масовості виникають і проблеми. Виходячи з існуючого рівня завантаження басейну, його колектив зважив свої можливості і взяв зобов'язання довести щорічного року число відвідувачів до 210 тисяч. Намічено також збільшити кількість груп до двохсот.

Але для такого зростання потрібні відповідні умови. Перш за все слід розв'язати кадрові питання. Справа в тому, що більшість навчальних груп керують громадські інструктори. Таких понад сорок чоловік. Серед них справжні ентузіасти — Володимир Маріонов, Валентин Волков, Анатолій Акула, Василь Терентьев, Олександр Булейко.

Звичайно, ці активісти потребують постійної методичної і практичної допомоги. Для цього періодично проводяться семінари. Але цього не досить, допомога має здійснюватися постійно у процесі занять. У зв'язку з цим територіальний комітет профспілки робітників вугільної промисловості звернувся до обласної ради профспілок з проханням передбачити в штаті басейну додатково посади заступника директора по навчальній частині і двох інструкторів-методистів.

Звичайно, з часом виникатимуть нові проблеми, розв'язувати які доведеться спільними зусиллями колективу плавального басейну, комсомольських, профспілкових, господарських організацій. Але ці зусилля не будуть марними, адже мова йде про наше головне багатство — здоров'я людей.

М. ВІВІЧ.

РУЧНИЙ М'ЯЧ

РЕЗЕРВ — З ДЮСШ

На три дні спортивний зал Кіровоградської ДЮСШ обласної ради «Спартак» було надано в розпорядження любителів ручного м'яча. Тут проходила першість області серед школярів 1965—1966 років народження. В ній брали участь вихованці дитячо-юнацьких спортивних шкіл відділів народної освіти з Кіровограда, Олександрії, Знаменки та Ульянової.

Особливо напруженою була гра за друге й третє місце між знаменськими та олександрійськими гандболістами. Вона закінчилася нічиєю — 19:19. Згідно із співвідношенням забитих і пропущених м'ячів другими призерками стали спортсмени міста залізничників. А найвища сходина тут дісталася команді ДЮСШ № 3 обласного центру (тренер Геннадій Лип).

Останній матч, у якому зустрілися юнаки Кіровограда і Ульянової (тренери О. Балануца і П. Магання), має вплинути на остаточний розподіл радів у турнірній таблиці. Поєдинок почався без розвідки, але обережно Свідченням цього був результат першого тайму — 9:8 на користь ульяновців.

Після відпочинку на майданчику точилася цікава і епверта боротьба. Та кивратися вперед жодному суперникові не вдалося — 10:10. Загальний рахунок — 19:18 на користь спортсменів Ульянової. Вони й одержали перші нагороди обласного відділу народної освіти. Слідом за ними йшли кіровоградці, далі — олександрійці.

В. ТЕРДОСТУП,
інструктор відділу культурно-масової і фізкультурної роботи облпрофради.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 93. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок і четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 03219.

Індекс 61107.